

mint önálló énekesnő elszerződött Aradra, Szilágyi Bélához. Később Vizváry Gyula neje lett, Pécsen, 1862-ben. Innen Debrecenbe szerződtek, Reszler István társulatához, ahol K. a közönség kedvence lett. Ez időben feledhetetlen sikert aratott a „Gerolsteini nagyhercegnő”-ben, „Szép Heléna”, „Boissy-i boszorkány”, „Fekete dominó”, „Huszárcsíny”, „Könnyelmű leány”, „Kékszakállú herceg” fő női szerepeiben. Mint nagyváradai primadonna is egy csapásra meghódította a közönséget, onnan Pestre szerződtek, Miklóssy Gyula Istvántéri színházához, ahol a „Háromcsőrű kacska” c. operettet hosszú időn át műsoron tartották. Az ifjú pár itt meg hasonlott egymással és széjjel váltak. K. ekkor Nagyváradra szerződött, azután 1876-ban Kolozsvárott működött, ahol dicsőségének fénykorát élte. („Boccaccio”, „Angot asszony leánya”, „Kornevillei harangok”.) Becsvágát azonban nem tudta itthon kielégíteni, elment Amerikába, ahol hat esztendő telt. Ezután fivérével, K. Ignácnál működött, Debrecenben. Művészetének utolsó állomása a Népszínház volt, ahol 1899 okt. havától sikerrel töltötte be a komikai szerepkört. 1905 jan. 1-én nyugalomba ment. Szirmai Imre mondott búcsúztatót koporsója felett.

Krecsányi Veron, színésznő (K. Ignác színigazgató leánya), sz. 1879 jan. 24-én, Aradon. Színipályára lépett 1895 nov. 1-én, atyja társulatánál. 1914-ben visszavonult.

Kreibig (sz. Minarzik), német színésznő, megh. 1833 jún. 13-án, fiatalon, Nagyszebenben, „szoros fűzés következtében”. „Még jún. 10-én a különös javára adatott darabban igen derekasan játszott s a sok tapsolások mindig nagyobb maga erőltetésére buzdították őt. Hihetőleg ez és a fűzés okozható a' játék után következett rosszul létét s az ezt következő velőgyulladását, melly halállal végződék”, — írja a „Honművész”, 1833—31. számában.)

Krémer Ferenc, színész, sz. 1903 dec. 29-én, Szatmárnémetiben. Színpadra lépett 1929 szept. havában.

Krémer Jenő, színész, sz. 1866 augusztus havában, Kolozsvárott, megh. 1919-ben. Atyja Krémer Ferenc. Gimnáziumi tanul-

mányait a kolozsvári unitáriusoknál végezte. 1885 március 29-én lépett a színipályára, Kolozsvárott. Előbb hősszerelmeseket és csak később játszik komikus szerepeket. 1885-ben Hevesi Lajos, 1886-ban Balogh Árpád, 1889-ben Geröffy Andor, 1890—94-ben Tiszay Dezső tagja. Működött mint művezető-rendező is, így például Makó Lajos buda—temesvári, majd debreceni és szegedi társulatánál. 1910 június havában Szegeden „Vígszínpad” címen kabaréja volt. Színészkedése 30 éves jubileumát 1916 március 4-én ülte meg Székesfehérvárott, a „Falu rossza” Gonosz szerepében. Színművei: „A diploma”, boh. Bem. 1888 febr. 17. Nagyszeben. „Falusi nász”, népsz. dalokkal 3 felv. Bem. 1897 márc. 7. Debrecen. „Jancsi és Juliska”, mesés zenés operaparódia. Zenéje Stefanidesz Károlytól. Bem. 1897. Szegeden, az ottani kereskedő-ifjak. „Finum Rózsi”, boh. 1898. „A leányvásár”, operettlibrettó 3 felv. A Kerner József által Kassán kitűzött 200 forint pályadíjat nyerte. Bem. 1893. Kassa. „Kabaréc-sillag”, vj. Bem. 1915 nov. 11. Budapesti Színház. Szerkesztett ezenkívül több színházi albumot is.

Krémer Jenőné (Hegyi Lili), énekesnő (születési neve: Tubai Amália), sz. 1883 június 27-én, Dunaharaszti. Színipályára lépett 1900 október havában, a Népszínházban, ahol hamarosan feltűnt csinos hangja és színpadra termettsége. Előbb a kórusban működik, nemsokára Makó Lajos társulatához szerződik, ugyancsak a karba, majd egy év múlva segédénekesnő lesz. Sokáig volt férjével Makó Lajos tagja. 1911-ben Kolozsvárra szerződött.

Krémer Lilly, színésznő, sz. 1900-ban. Színpadra lépett 1918-ban. Az Orsz. Színészakadémiát végezte. 1920-ban az Andrássy-úti Színház tagja.

Krémer Sándor, színigazgató, sz. 1859-ben, Kolozsvárott, megh. 1918 aug. 12-én, Gyulán. Középiskolai tanulmányait a kolozsvári ev. ref. főgimnáziumban végezte. Ennek befejezése után az Országos Színművészeti Akadémiára ment. 1878 okt. havában Veres Lászlónál lett színész. 17 évig elsőrendű szerelmes bonviván-színész volt a vidéken, míg végre 1898-ban Szabadkán